

KÖZSZOLGÁLATI DÖNTŐBIZOTTSÁG

Ikt. szám: JHÁT-DB/6/11/2024

A Közzolgálati Döntőbizottság

(
) panaszosnak

a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatal (képviseli: dr. Solt Szilvia Mercédesz kamarai jogtanácsos) **kormányzati igazgatási szervvel** szemben szabadságmegváltás iránti igény tárgyában előterjesztett közzolgálati panaszügyében meghozta az alábbi

HATÁROZATOT:

A Közzolgálati Döntőbizottság a közzolgálati panasznak *részben helyt ad*, kötelezi a kormányzati igazgatási szervet, hogy 15 napon belül fizessen meg a panaszosnak szabadságmegváltás címén 130.322 (azaz százharmincezer-háromszázhuszonkettő) forint összeget. Ezt meghaladóan a panaszt elutasítja.

Az eljárással összefüggő költségeiket a felek maguk viselik.

A határozat ellen a közléstől számított harminc napon belül keresettel lehet fordulni a Debreceni Törvényszékhez.

A keresetlevelet a Döntőbizottsághoz lehet három példányban benyújtani. A pert az ellenérdekű féllel szemben kell megindítani.

INDOKOLÁS

A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának megszüntetésére tekintettel fennmaradt öt nap szabadságot a kormányzati igazgatási szerv nem váltotta meg.

A panaszos a fentiekre tekintettel szabadságmegváltás iránti igény tárgyában közzolgálati panaszt terjesztett elő. Kérte, hogy a Döntőbizottság a szabadságelszámoló lap tartalmát változtassa meg, és kötelezze a kormányzati igazgatási szervet az öt napra esedékes, szabadságmegváltás címén járó 130.321,8 forint megfizetésére. A panaszos előadta, hogy a kormányzati igazgatási szerv a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetéséről szóló okiratban még elismerte az öt nap fennmaradt szabadságot, azonban az utóbb kiállított szabadságelszámoló lapon e vonatkozásban már nulla napra járó nulla forint összeg szerepelt, amely alapján a kormányzati igazgatási szerv a szabadságot nem váltotta meg. A panaszos álláspontja szerint a kormányzati igazgatási szervnek a fennmaradt öt nap szabadságot a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 129. §-ának

(13) bekezdése alapján meg kellett volna váltania a jogviszony megszűnését követő negyvenedik napon. Kifejtette, hogy a felek a Kit. hatálya alatt állnak, ugyanakkor a Kit. nem tartalmaz olyan tételes rendelkezést, amely a Kit. 129. §-ának (13) bekezdésében foglalt kógens szabály alól kivételt jelentene a megszüntetett kormányzati szolgálati jogviszonyt követően közalkalmazotti jogviszonyt létesítő személy vonatkozásában. A panaszos előadta továbbá, hogy a jelen esetben egyébként nem alkalmazandó közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény is csak arra az esetre írja elő a fennmaradt szabadság hozzászámításának kötelezettségét a harminc napon belül létrejövő jogviszony alapján a kormánytisztviselőt megillető szabadsághoz, amennyiben az új jogviszony ugyancsak kormányzati szolgálati jogviszony. A panaszos utalt arra, hogy csupán a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 25/D. §-a tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy amennyiben a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnését követő harminc napon belül létesítenek közalkalmazotti jogviszonyt, a jogviszonyt folyamatosnak kell tekinteni. Kiemelte, hogy a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról szóló 2019. évi CIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 80. §-a léptette hatályba 2020. január 1. napjától a Kjt. 25/D. §-át, és e törvény 79-82. §-ához fűzött indoklás is csak a két jogviszony közötti időtartam vonatkozásában érinti a jogviszony folyamatosságára vonatkozó rendelkezést, ugyanakkor a fennmaradó szabadságra, illetve a szabadságmegváltásra nem utal. A panaszos kitért arra is, hogy a közalkalmazottat foglalkoztató új munkáltató számára méltánytalan lenne a fennmaradt szabadság hozzászámításának kötelezettsége, azáltal az új munkáltató anyagi kárt szenvedne, illetve anyagi terhet vállalna át a korábbi munkáltatótól. A panaszos csatolta a 2023. július 14. napján kelt, számú kinevezésmódosítást, a 2023. október 12. napján kelt, számú, a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetéséről szóló okiratot, a 2023. december 8. napján kelt, számú szabadságelszámoló lapot, valamint a 2023. december 12. napján kelt, számú, a munkáltatói jogkör gyakorlója által az területi igazgatójának írt iratot.

A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a Kjt. 25/D. §-a a következőkről rendelkezik: *„Ha a közalkalmazotti jogviszonyt létesítő személy a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnését vagy megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként közalkalmazotti jogviszonyt létesít, a jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni”*. Álláspontja szerint a Kjt. 25/D. §-a alapján a jogviszony folyamatosságára tekintettel nem alkalmazandó a Kit. 129. §-ának (13) bekezdésében foglalt, a szabadság megváltására vonatkozó rendelkezés. Kiemelte, hogy a 2023. október 12. napján kelt, számú, a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetéséről szóló okiratban tájékoztatták a panaszost arról, hogy ha a jogviszony *„megszűnését, megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként újabb kormányzati szolgálati, közszolgálati, közalkalmazotti, adó-és vámhatósági szolgálati, hivatásos szolgálati, katonai szolgálati, honvédelmi alkalmazotti vagy rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyt létesít, akkor jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni”*. A kormányzati igazgatási szerv előadta továbbá, hogy a panaszos számára kiállított közszolgálati igazoláson is öt nap fennmaradt szabadság szerepel. Utalt arra, hogy ez az igazolás tartalmazza azt a megjegyzést, hogy a *„munkavállaló”* újabb jogviszony létesítése esetén köteles azt új munkáltatójának átadni. Kifejtette, hogy álláspontja szerint helyesen járt el, amikor már a Kjt. hatálya alá tartozó panaszos részére 2023. december 8. napján kiállított szabadságelszámoló lapon 0 napra járó 0 forint összeget állapított meg szabadságmegváltás címén, illetve akkor is, amikor az új munkáltató területi igazgatójának küldött, 2023. december 12. napján kelt,

számú iratban kérte a panaszos fennmaradt öt nap szabadságát hozzászámítani az új jogviszonyban megállapított szabadságához. A kormányzati igazgatási szerv kitért arra, hogy az új munkáltató területi igazgatója 2024. január 15. napján kelt válasziratban arról nyújtott tájékoztatást, hogy nézete szerint a Kjt. 25/D. §-a nem írja felül a Kit. 129. §-ának (13) bekezdésében foglaltakat; a folyamatos jogviszony a szabadság megváltásának kötelezettsége alól nem mentesít, ennél fogva a szabadság „átvállalására” nincs lehetőség. A kormányzati igazgatási szerv kiemelte, hogy álláspontja szerint az új munkáltató jogértelmezése téves, tekintettel arra, hogy mind a Kit., mind a Kjt. „átjárást” biztosít a jogviszonyok között. Kifejtette továbbá, hogy a Kjt. 25/D. §-ában foglalt rendelkezés alapján véleménye szerint – tekintettel arra, hogy a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának 2023. október 31. napján történő megszüntetését követően a panaszos 2023. november 1. napjától közalkalmazotti jogviszonyt létesített – a szabadságmegváltás Kit. 129. §-ának (13) bekezdésében foglaltak szerinti esedékessége időpontjában a panaszosra kizárólag a Kjt. rendelkezései voltak alkalmazhatóak, ebből következően a panaszos öt nap fennmaradt szabadságát az új, közalkalmazotti jogviszonyban megállapított szabadságához kell hozzászámítani. A kormányzati igazgatási szerv csatolta a 2023. szeptember 26. napján kelt, [redacted] számú, a panaszos jogviszonymegszüntetését kezdeményező nyilatkozatához írt főosztályvezetői kísérlőlevelet, a panaszos 2023. szeptember 26. napján kelt, jogviszonymegszüntetés kezdeményező nyilatkozatát, a panaszos 2023. október 18. napján kelt, új jogviszony létesítéséről szóló nyilatkozatát, a [redacted] hivatkozási számú közszolgálati igazolást, illetve az ahhoz kapcsolódó feladási és letöltési igazolást, a területi igazgató 2024. január 15. napján kelt levelét, a kamarai jogtanácsosi meghatalmazást, valamint a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara által 2024. január 17. napján kiállított tanúsítványt.

A Döntőbizottság a rendelkezésre álló iratok és a felek nyilatkozatai alapján állapította meg a tényállást, és a következőkben hivatkozott jogszabályi rendelkezések alkalmazásával hozta meg határozatát.

A panaszos kormányzati igazgatási szervnél fennállt kormányzati szolgálati jogviszonyát a felek 2023. október 31. napjával közös megegyezéssel megszüntették. A panaszos illetménye a 2023. július 14. napján kelt, [redacted] számú kinevezésmódosítás alapján 566.900 forint volt. A 2023. október 12. napján kelt, [redacted] számú, a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetéséről szóló okirat – egyebek mellett – a következőket rögzítette: „Tájékoztatom, hogy 2023. október 31. napjáig – az előző évről áthozott 4 nap figyelembevételével – 32 nap szabadságra jogosult, melyből 27 nap kérésének megfelelő időpontban kiadásra kerül, maradvány szabadsága 5 nap. [...] Tájékoztatom, hogy ha a 2023.10.31. napján a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatalnál megszüntetésre kerülő kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnését, megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként újabb kormányzati szolgálati, közszolgálati, közalkalmazotti, adó-és vámhatósági szolgálati, hivatásos szolgálati, katonai szolgálati, honvédelmi alkalmazotti vagy rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyt létesít, akkor jogviszonyát folyamatosnak kell tekintetni”.

A panaszos 2023. november 1. napjától közalkalmazotti jogviszonyt létesített az [redacted], amely tényről a panaszos 2023. október 18. napján kelt nyilatkozatában a kormányzati igazgatási szervet írásban tájékoztatta. A panaszos részére ezt követően 2023. december 8. napján az [redacted] sz. „szabadság-elszámoló lap” elnevezésű okiratot állították ki a következő tartalommal: „Nevezett részére szabadságmegváltás címen 0 munkanapra járó 0 Ft összeget állapítok meg”. A munkáltatói

jogkör gyakorlója 2023. december 12. napján kelt, az új munkáltató területi igazgatójának címzett levelében a Kjt. 25/D. §-ára hivatkozással kérte, hogy a panaszos fennmaradt öt nap szabadságát számítsák hozzá a panaszos új jogviszonyában megállapított szabadságához.

A Kjt. 129. §-ának (10)-(13) bekezdése alapján:

„(10) A kormánytisztviselő részére a szabadság arányos része jár, ha a kormányzati szolgálati jogviszonya év közben kezdődött vagy szűnt meg.

(11) A szabadságot - a (13) és (22) bekezdést kivéve - pénzben megváltani nem lehet, és a szabadság nem halmozódhat.

(12) A szabadság megváltásával kapcsolatos kormánytisztviselői igény elévülése a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének napján kezdődik.

(13) A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnése és megszüntetése esetén, ha a munkáltatói jogkör gyakorlója az arányos szabadságot - a 156/A. § szerinti szabadság kivételével - nem adta ki, az arányos szabadságot (ha a kormánytisztviselőnek van fennmaradó szabadsága) a jogviszony megszűnését követő negyvenedik napon kell megváltani”.

A Kjt. 25/D. §-a szerint:

„25/D. § Ha a közalkalmazotti jogviszonyt létesítő személy a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnését vagy megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként közalkalmazotti jogviszonyt létesít, a jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni”.

A Közszerződési Döntőbizottságról szóló 69/2019. (IV. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 21. § (2) bekezdésének a) pontja szerint:

*„(2) A Döntőbizottság a következő határozatokat hozhatja:
a) a panasznak egészben vagy részben helyt ad, [...]”.*

A felek által nem volt vitatott, hogy a megszüntetett kormányzati szolgálati jogviszony alapján a panaszosnak öt nap szabadsága maradt fenn. A felek között az képezte vita tárgyát, hogy a fennmaradt szabadság a harminc napon belül elsőként létesített közalkalmazotti jogviszonyban természetben illeti-e meg a panaszost, vagy azt a kormányzati igazgatási szervnek a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetésére tekintettel meg kellett volna váltani.

A Kjt. 25/D. §-a szerint a jogviszonyt folyamatosnak kell tekinteni a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetését követő harminc napon belül első jogviszonyként létrejött közalkalmazotti jogviszony esetén. Ugyanakkor e folyamatosság nem jelenti azt, hogy az új jogviszonyba a korábbi jogviszonyban felhalmozott szabadságot be kell számítani. A kormányzati igazgatási szervnek a szabadságot a Kjt. 129. §-ának (13) bekezdésében foglaltak szerint meg kell váltania a jogviszony megszűnését, illetve megszüntetését követő negyvenedik napon.

A Kjt. 25/D. §-ában foglalt rendelkezést a Módtv. 80. §-a léptette hatályba 2020. január 1. napjától. A Módtv. 79-82. §-hoz fűzött, a panaszos által is hivatkozott indokolás a következőket tartalmazza:

„A Kjt. módosítása értelmében lehetővé válik áthelyezés jogcímen a jogviszonyváltás a Kjt. és a honvéd alkalmazottak jogállásáról szóló törvény között. A Kjt. az áthelyezés jogintézményét nem ismeri, így az egyes jogállási törvények közötti váltás esetén szükséges a jogviszony folyamatosságát biztosítani. A Kjt. módosítása lehetővé teszi, hogy a Kjt. hatálya alatt állt, közalkalmazotti jogviszonyt létesítő személy esetében a jogviszony folyamatos maradjon. A

módosítás értelmében a 30 napos szabály alapján létesített közalkalmazotti jogviszony és az azt megelőző, Kit. alapján létesített jogviszony megszűnése, megszüntetése közötti időtartamot a végkielégítésre való jogosultság szempontjából figyelembe kell venni, továbbá ez az időtartam közalkalmazotti jogviszonyban töltött időnek minősül”.

A részletes indokolás a folyamatosság jellegével kapcsolatban a két jogviszony közötti időtartamra két szempontból utal: azt a végkielégítésre való jogosultság szempontjából figyelembe kell venni, illetve az közalkalmazotti jogviszonyban töltött időnek minősül. A jogszabályi indokolás nem érinti a Kit. 129. §-ának (13) bekezdésében foglaltak szerinti szabadságmegváltást.

A fentiek nem változtatnak azon a körülményen, hogy a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya 2023. október 31. napjával megszűnt. Ez alapján a felek kötelesek voltak egymással elszámolni, a kormányzati igazgatási szervnek pedig a Kit. 129. §-ának (13) bekezdésében foglaltaknak megfelelően intézkednie kellett volna a fennmaradó szabadság megváltása iránt. A folyamatosságot biztosító fenti rendelkezés ellenére a két jogviszony – a kormányzati szolgálati jogviszony és a közalkalmazotti jogviszony – egymástól különböző, a Kit. és a Kjt. a foglalkoztatottat megillető szabadságról eltérően rendelkeznek, annak mértéke a két jogállási törvényben eltérő.

Téves a kormányzati igazgatási szerv azon álláspontja, amely szerint a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának megszüntetésére, valamint az új közalkalmazotti jogviszony létesítésére figyelemmel a szabadságmegváltás esedékességének időpontjában már nem a Kit., hanem kizárólag a Kjt. volt alkalmazandó. A Kit. hatálya alatt álló kormányzati igazgatási szerv szabadság megváltására vonatkozó kötelezettségét nem írja felül azon körülmény, hogy a panaszos Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonya már megszűnt és a panaszos a közalkalmazotti jogviszony létesítésére tekintettel már a Kjt. hatálya alatt állt. A kormányzati igazgatási szervnek a kormányzati szolgálati jogviszonyra irányadó Kit. szabályai alapján kellett intézkednie a szabadság megváltásáról.

A fentiek alapján a panaszos 5 nap szabadságmegváltás iránti igénye megalapozott.

A Döntőbizottságnak ugyanakkor a szabadságelszámoló lap tartalmának megváltoztatása iránt nem áll módjában intézkedni, ezért a panaszt ebben a részében elutasította. Azáltal, hogy a Döntőbizottság a kormányzati igazgatási szervet a szabadságmegváltás megfizetésére kötelezte, a panaszosi igény kielégítést nyert, nyilvánvaló, hogy az új jogviszonyban a felhalmozott és megváltás tárgyát képező szabadságot nem lehet kiadni, így nincs jelentősége annak, hogy mi szerepel a szabadságelszámoló lapon.

Mindezek alapján a Döntőbizottság az R. 21. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata alapján a panasznak részben helyt adott, a kormányzati igazgatási szervet a panaszos öt napi illetményének megfelelő – kerekítés folytán – 130.322 forint szabadságmegváltás megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a panaszt elutasította.

A panaszos az R. 14. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján eljárási költség megtérítése iránti igényt nem terjesztett elő, ezért arról a Döntőbizottságnak nem kellett döntenie.

A határozat elleni jogorvoslat lehetőségét a Kit. 168. §-ának (4) bekezdése és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 130. §-ának (2)-(3) bekezdése

biztosítja, a bíróság hatásköre a Kp. 7. § (1) bekezdésének a) pontján, illetékessége a Kp. 13. §-ának (8) bekezdésén alapul. A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 21. §-ának (6) bekezdése értelmében a keresetet a közigazgatási kollégiummal rendelkező törvényszéknek kell címezni.

Budapest, 2024. március 1.

dr. Sepsey Tamás Benedek s.k.
a tanács elnöke

dr. Jászberényi Gábor s.k.
előadó tag

dr. Bodonovich Jenő s.k.
a tanács tagja